

Series:

Meditazzjonijiet

Episode:

Ngħixu “lejn” il-Mulej

- kif u għaliex?

Bloqs oħra f’din is-sensiela:

Meditazzjonijiet qosra li jqawwu l-qalb, biex tgħaddihom lill-ħbieb.

Series link ... <https://laikosblog.org/category/by-tony-macelli/meditazzjoni/>

1. Il-Qrubija Perikoluża t’Alla / The Dangerous Nearness of God
2. Meta s-Smewwwiet Jisktu – When Heaven Falls Silent
3. Gratiudni illum
4. Il-Kuntlarjetà Oht il-Gherf / Adversity, Sister of Wisdom
5. Għaraf Lilek Innifsek u Sir Shiħ f’Alla
6. Is-Silenzju Frangiskan bħala Faqar fl-Għarfien / Silence as Franciscan Poverty of Knowing

Ngħixu “lejn” il-Mulej:

kif u għaliex?

⁵Hemm min jagħžel bejn jum u ieħor, u hemm min iqis il-jiem kollha xorta. ⁶Ħa jzomm kulħadd il-fehma tiegħu. ⁶Min iħares il-jum, iħarsu għall-gieħ tal-Mulej; u min jiekol, jiekol għall-gieħ tal-Mulej, ladarba b’hekk ikun qiegħed jizzi ħajr lil Alla.

U min ma jikolx, ma jikolx għall-gieħ tal-Mulej, u hu wkoll ikun qiegħed jizzi ħajr lil Alla. ⁷Għax ħadd minna ma jgħix għalih innifsu, u ħadd ma jmut għalih innifsu. ⁸Jekk ngħixu, ngħixu għall-Mulej; jekk immutu, immutu għall-Mulej. Sew jekk ngħixu, mela, sew jekk immutu, aħna tal-Mulej. – Rumani 14:5-8

Ngħixu “lejn” iċ-ċentru

kontemplattiv tal-ħajja

Taf x’inqu jagħmel Pawlu f’Rumani 14? Qed jitkellem fuq affarijiet ordinarji ħafna – jekk tiekol laħam jew le, jekk tosservax xi jiem speċjali jew le. Mistoqsijiet prattiċi tal-ħajja ta’ kuljum. U madankollu, moħbi f’din il-parir hemm xi ħaġa kważi li tieħu n-nifs: il-prattiċi tagħna minn barra

Il-ħajja ordinarja, offruta bis-sliem.

jistgħu jkunu differenti, imma d-direzzjoni tal-qalb – dik id-dawra minn ġewwa lejn Alla – tista' tkun l-istess.

Il-ħajja nnifisha bhala offerta.

“Min jiekol, jiekol għall-Mulej ... u min jastjeni, jastjeni għall-Mulej.”

It-tradizzjoni kontemplattiva dejjem terġa' lura għal dan. Fil-verità, mhux tant dwar x'tagħmel. Huwa dwar lejn fejn hi mdawwra qalbek meta tagħmlu. Meta l-qalb iddur lejn Alla, il-ħajja ordinarja kollha tibda timtela b'tifsira kwieta.

Meister Eckhart – il-mistiku Dumnikan Ġermaniż tas-seklu tlettax, brillanti u xi drabi wkoll ta' sfida – esprima dan f'waħda minn dawk il-frażijiet li jwaqqfuk f'nofs il-qari:

“L-għajn li biha nara lil Alla hija l-istess għajn li biha Alla jarani.”

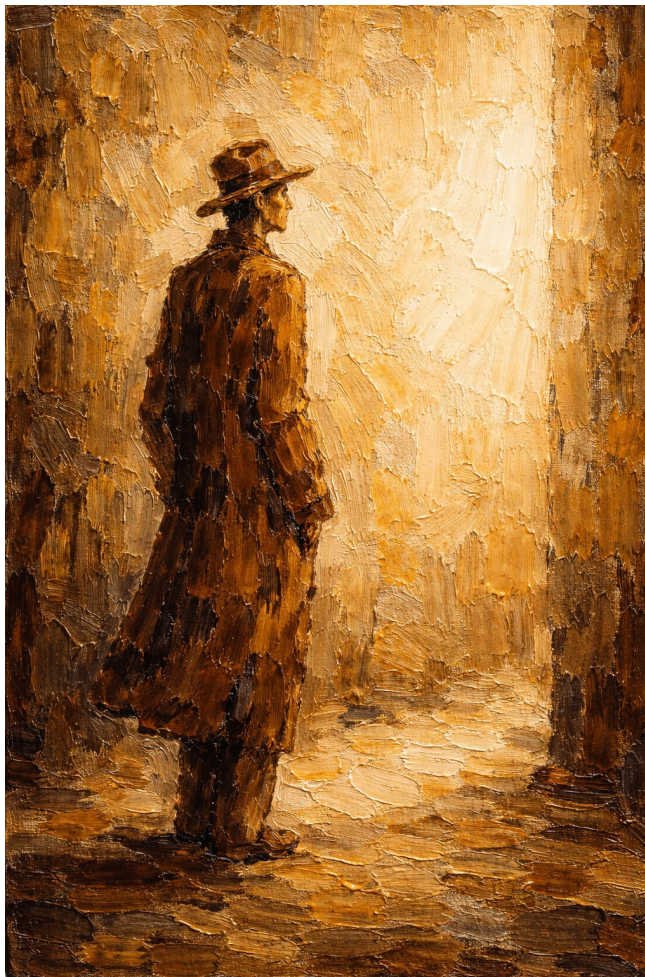
Eckhart ma kienx qed jitkellem b'mod poetiku biss. Kien jfissirha tassew. F'ċertu livell ta' fond, il-ħajt bejn dak li hu sagru u dak li hu ordinarju jibda jirqaq. Kwazi jisparixxi.

Tibqa' biss il-ħajja.

ħajja li tgħix f'Alla.

ħajja li tidher f'Alla.

Brother Lawrence skopra l-istess verità

*Il-qalb tibdel id-direzzjoni
– u l-ġurnata ssir talb*

f'post kompletament differenti. Ma kienx teologu jew studjuż, imma fratell lajk li kien jaħdem fil-kċina ta' monasteru Karmelitan f'Parigi fis-seklu sbatax – jaħsel il-borom u jipprepara l-ikel.

L-iskoperta tiegħu kienet sempliċi ħafna:

“Il-ħin tax-xogħol mhux differenti mill-ħin tattalb.”

Kien jaqli biċċa kejk u jagħmlu bhala att ta' mħabba. L-attività ma nbidlitx. Dak li nbidel kien il-qalb.

U mbagħad għandna lil Tereza ta' Ávila, li tqiegħed din il-perspettiva fuq bażi soda u ta' wens profond:

“Xejn ma jħawdek,

xejn ma jbeżżgħek.

Kollox jgħaddi;

Alla qatt ma jinbidel.”

U b'xi mod, dan huwa proprju dak li Pawlu qed jgħid. Kliemu mhux biss teologija – imiss il-qalba tal-ħajja:

“Jekk ngħixu, ngħixu għall-Mulej; u jekk immutu, immutu għall-Mulej.”

Sekli wara, Thomas Merton, mill-monasteru tiegħu f'Kentucky, iddeskriva kif dan il-bidla tibda sseħħ fil-ġewwieni tal-bniedem:

“Il-bidu tal-imħabba huwa r-rieda li nħallu lil dawk li nħobbu jkunu tassew huma stess.”

Meta tieqaf iżzomm il-ħajja b’idejk magħluqa – meta tirrilassa u tħalliha tinghata aktar milli iżzomm il-pussess fuqha – xi haġa tinbidel.

Bil-mod.

Ftit ftit.

Kważi bla ma tinduna.

Iċ-ċentru tal-ħajja jiċċaqlaq.

L-għerf tad-deżert – nitghallmu ngħixu quddiem Alla

Il-monaċi tad-deżert tal-Eġittu u s-Sirja kienu qegħdin ifittxu proprju din it-trasformazzjoni. Telqu mill-ibliet u marru fis-skiet tad-deżert, fejn skoprew – xi drabi bil-mod, xi drabi f’daqqa – li l-paċi tasal meta l-qalb iddur kollha kemm hi lejn Alla.

Il-kliem tagħhom huwa sempliċi ħafna. Ftit kliem. Ebda dekorazzjoni. Biss għerf.

Abba Anton il-Kbir, li spiss jitqies bħala missier il-monastiċizmu, qal xi haġa straordinarjament sempliċi:

*Fis-skiet tad-deżert ir-ruh titghallem
toqghod quddiem Alla.*

*Meta l-qalb issib is-sliem,
id-dinja tirtab u teħfief.*

“Ma għadnix nibża’ minn Alla – inħobbu.”

F’dawn il-kliem hemm il-mixja kollha tal-
hajja spiritwali: mill-biża’ għall-imħabba.

Abba Alonius qalha b’mod ieħor:

“Sakemm bniedem ma jgħidx f’qalbu: ‘Jien u
Alla biss qegħdin f’din id-dinja,’ ma jsibx il-
kwiet.”

Jista’ jidher bħala iżolament, imma mhux
hekk. Huwa attegġjament tal-qalb – l-għarfien li
kull fejn int, kull ma tkun qed tagħmel, inti
qiegħed quddiem Alla.

Qed jarak.

Qed jagħrfek.

Qed iżommok.

Evagrius Ponticus, wieħed mill-għalliema l-
aktar profondi tat-tradizzjoni tad-deżert, qal
b’mod preċiż ħafna:

“Jekk inti teologu, titlob tassew. U jekk titlob
tassew, inti teologu.”

Għal Evagrius, “teologu” ma kienx xi studjuż
biss, imma bniedem li sar jaf lil Alla permezz tat-
talb pur.

It-talb, mela, mhuwiex xi haġa li ndaħħlu
bejn l-attivitajiet tal-ħajja.

Huwa l-atmosfera tal-ħajja.

L-arja li biha tieħu n-nifs ir-ruħ.

Il-paċi tal-qalb u l-fejqan tal-ħars

Hawnhekk il-riflessjoni tmur aktar fil-fond.

San Iżakk is-Sirjan – isqof u axxetiku tas-
sekleu sebgha magħruf għall-ġentilezza tiegħu –
kien jgħallem li l-qagħda tal-qalb tbiddel kif
naraw id-dinja.

Hemm frazi attribwita lilu li tgħid:

“Aghmel paċi miegħek innifsek, u s-sema u l
-art jagħmlu paċi miegħek.”

Din idea taqbel ħafna ma’ dak li kien
jgħallem, allavolja f’din il-forma eżatta ma
tinsabx fost il-kitbiet tiegħu.

Skont Iżakk, it-taqlib tal-qalb jgħawweg il-
mod kif naraw kollox. Meta qalbna tkun mimlija
biża’, ġrieħi jew sens ta’ difiża, id-dinja tidher
theddida.

Imma meta l-qalb issib il-kwiet, il-ħars
innifsu jinbidel.

Ir-reazzjonijiet jitnaqqsu.

Tikber il-ħniena.

Id-dinja ssir aktar faċli biex ngħixu fiha.

Fit-tradizzjoni kontemplattiva Ortodossa –

*Fl-aħhar niskopru dak li dejjem kien minnu –
aħna ta’ Alla.*

speċjalment fit-tradizzjoni Hesychast – din il-
ċarezza tikber permezz tat-talb, l-umiltà, is-skiet
u l-attenzjoni tal-qalb.

L-għan mhuwiex li naħarbu mid-dinja.

Imma li narawha kif inhi tassew.

Meta nagħmlu paċi magħna nfusna, il-qalb
tibda tfieq. U hekk ukoll tinbidel id-dinja li naraw.

L-eku mistiku usa': ta' min aħna, lil hinn mill-jien tas-soltu?

Interessanti li din l-istess mixja tidher ukoll
f'tradizzjonijiet spiritwali oħra – jinħall bil-mod
tal-ego li jrid jgħix biss għalih innifsu.

Rabia al-Basri, waħda mill-akbar qaddisin
tas-Musulmani Sufi, qalet b'sinċerità kbira:

“Inhobb lil Alla tant li ma baqagħlix hin biex
nobgħod lix-xitan.”

Meta l-imħabba timla l-qalb kollha, ma
jibqax spazju għal xejn ieħor.

Mistiku Sufi ieħor, Mansur al-Hallaj, esprima
l-qalba tal-mixja spiritwali b'kliem qasir u
qawwi:

“Bejn jien u Int, hemm biss jien. Neħhili l-
jien, biex tibqa' Int biss.”

Hawn tinsab il-mixja kollha: l-ego li jzomm,
jiddefendi u jipprova jikkontrolla – bil-mod il-
mod jibda jinħall.

U f'dak il-proċess, għall-mistoqsija “ta' min
aħna” tibda tidher twegħiba aktar profonda.

U hekk nerġgħu lura għal Pawlu.

Il-ħajja tal-bniedem mhix magħluqa fiha
nnifisha.

Hi ħaġa li nirċievu.

Qed tinzamm.

U fl-aħħar – bil-mod u b'għentilezza – qed
tingabar lura għand Dak li minn għandu
rċevejniha.

“Kemm jekk ngħixu u kemm jekk immutu,
aħna tal-Mulej.”

-o-

Meister Eckhart (c.1260–1328)

A German Dominican theologian, philoso-
pher, and mystic; one of the most in-
fluential figures in the Western Chris-
tian contemplative tradition.

Brother Lawrence (1614–1691)

A lay brother in a Parisian Carmelite mon-
astery; known for his practice of “the
presence of God” in ordinary work.
His reflections, collected posthumous-
ly as *The Practice of the Presence of*

*F'mumentu sempliċi flimkien, il-qalb
titgħallem li l-imħabba u l-preżenza huma diġà
forom ta' talb.*

God, stress continuous awareness of God in daily tasks.

St Teresa of Ávila (1515–1582)

A Spanish Carmelite mystic, reformer, and doctor of the Church; renowned for her interior prayer life and writings such as *The Interior Castle*. She taught that the soul's security lies in union with God, not in external circumstances.

Thomas Merton (1915–1968)

A Trappist monk, writer, and spiritual teacher at the Abbey of Gethsemani in Kentucky. His works bridge contemplative life and modern thought, exploring themes of solitude, love, and the human person's belonging to God.

Abba Anthony the Great (c.251–356)

An early Christian monk regarded as the "father of monasticism." He lived as a hermit in the Egyptian desert and became a model of ascetic discipline and inner transformation for later monastic traditions.

Abba Agathon (5th century)

A Desert Father known for his gentleness and deep discernment. His sayings emphasize continual inner vigilance and the need to test every thought according to God's will.

Abba Alonius

An early desert monk whose brief saying, "I alone and God are in this world," expresses the inner solitude and Godward focus characteristic of the

Desert Fathers' spirituality.

St Isaac the Syrian (7th century)

A Syriac Christian bishop and ascetic later associated with the Church of the East. His ascetical writings stress repentance, compassion, and the inner peace that arises from a reconciled relationship with God.

Evagrius Ponticus (345–399)

A Greek Christian monk and theologian active in Egypt. He developed a systematic approach to the spiritual life and the passions, and famously taught that prayer and theological insight mutually sustain each other.

John Climacus (c.579–649)

A monk at St Catherine's Monastery on Mount Sinai; author of *The Ladder of Divine Ascent*, a classic of Christian asceticism. His work describes the spiritual ascent toward God through virtues and detachment.

Jalāl al Dīn Rumi (1207–1273)

A Persian poet, Islamic scholar, and Sufi mystic. His poetry, especially the *Masnavi*, explores divine love and the soul's journey toward union with God, blending theology, image, and emotion.

Rabia al Basri (c.717–801)

An early Sufi saint and ascetic from Basra, known for her devotion to God founded purely on love rather than fear or hope of reward. Her sayings exemplify

self-forgetfulness in the love of God.

Mansur al Hallaj (858–922)

A Persian Sufi mystic and poet whose teachings on the soul's union with God led to his execution after his famous saying "I am the Truth." He is remembered as a powerful symbol of mystical self-surrender.

-o-

Contact: chat, comment, ask, suggest,
correct:
imaginety@gmail.com

